

ПРОТОКОЛ

№ 143

гр. Сливен, 14.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мая П. Величкова

Съдебни Мирослав В. Митев

заседатели: Виолета М. Алексиева

при участието на секретаря Нина Б. Кънчева
и прокурора Д. Г. Г.

Сложи за разглеждане докладваното от Мая П. Величкова Наказателно дело от общ характер № 20232200200039 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

За Окръжна прокуратура гр.Сливен, редовно призована, се явява прокурор Д. Г. Г.

Подсъдимата Д. Т. Р., редовно призована, се явява лично и със защитника си адв.М. Т. от АК – С.З., редовно упълномощен.

ПОДС.Р.: Отказала съм се от адв.К. В. и адв.К. Н., ще ме защитава само адв.Т., когото съм упълномощила.

Подсъдимата М. П. Ж., редовно призована, се явява лично и със защитника си адв.Г. Г. от АК – С.З., редовно упълномощен от по-рано.

Подсъдимата Н. М. К., редовно призована, се явява лично и със защитника си адв.З. Й. от АК – С.З., редовно упълномощена.

ПОДС.К.: Упълномощила съм и адв.П. Д., който няма да се яви в днешно съдебно заседание.

Подсъдимата Н. А. Т., редовно призована, се явява лично и с Т. Т. – съпруг, упълномощен от по-рано и Г. Т. - син, упълномощен от 13.04.2016г. по НОХД №813/2016г. на Специализирания наказателен съд.

ПОДС.Т.: Отказала съм се от адв.Т. В. още през 2016г.

Съдът ДОКЛАДВА постъпило от Т. Г. Т. – защитник на подс.Т., становище, в което се прави искане за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз, като на основание чл.485 и сл. НПК и чл.267от ДФЕС е поставил въпроси.

Съдът запитва Т. Г. Т. може ли да доразвие искането си и да даде точни референции на приложимите към фактите по спора по настоящото

производство национални разпоредби и да посочи точно разпоредбите от правото на Европейския съюз, на които се иска тълкуване или валидността на които се оспорва.

ЗАЩИТНИК СИН Г. Т.: Аз ще взема отношение. Националната правна уредба, която бих искал да поставите за тълкуване от съда на Европейския съюз е Глава 26 от НПК във варианта ѝ след изменението в ДВ, бр.63 от 2017г., в сила от 05.11.2017г. В настоящата редакция на Глава 26 от НПК е предвиден механизъм за ускоряване на досъдебното производство, както и на съдебното производство. Същественото след това изменение от 05.11.2017г. е, че в чл.369 от НПК е премахната възможността наказателното производство спрямо обвиняем да бъде прекратено при прекомерна продължителност на досъдебното производство, съответно при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по време на досъдебното производство. Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета от 24.10.2008г. регламентира правила, които държавите членки на Европейския съюз следва да инкорпорират в националното си законодателство, относно борбата на организираната престъпност. Република България е член на ЕС от 01.01.2007г. и като такава следва да прилага правото на Европейския съюз. В конкретното рамково решение, именно в чл.4 от него е предвидено, че нарушителят, когато става дума за престъпления свързани с организираната престъпност, може да не бъде наказан при определени обстоятелства, които са изброени. Те са изброени, но не изчерпателно. Дадени са няколко конкретни примера. Намирам, че текущата разпоредба на Глава 26 от НПК е несъвместима с правото на Европейския съюз, както и с принципите на правовата държава, доколкото не е предвидена преходна разпоредба за производствата, които са били висящи по Глава 26 от НПК към 05.11.2017г., когато е приета новата ѝ редакция. Поради това считам, че трябва да се постави въпросът за тълкуване на чл.52, вр. с чл.47 от Хартата за основаните права на Европейския съюз, който предвижда, че всеки, чиито права и свободи са гарантирани от правото на Съюза са били нарушени, има право на ефективни правни средства за защита пред съд. Както знаем Хартата сама по себе си не може да се изисква нейното тълкуване, освен ако не се отнася до норма от правото на Съюза, каквато вече посочих в чл.4 от Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета от 24.10.2008г. Също така чл.19 т.1 изпр.3 от Договора за Европейския съюз предвижда, че държавите членки установяват правните средства, необходими за осигуряване на ефективна правна защита в областите обхванати от правото на Съюза. В случая с новото изменение на Глава 26 от НПК, която няколко пъти е била въвеждана, в последствие отменяна или изменяна от нашето законодателство, на практика се отменя правото на обвиняемото лице наказателното производство спрямо него да бъде прекратено в няколко обстоятелства. Същественото в случая, е че това право е възникнало за подсъдимата Т. още на 22.03.2016г. при внасянето на обвинителния акт въз основа, на който е образувано НОХД 813/2016г. на

Специализирания съд. Обстоятелството, че този обвинителен акт не отговаря на изискванията на чл.246 от НПК е установено при въззивната проверка на постановената по цитираното НОХД присъда. Изпадаме в парадоксалната ситуация, че ако съдебния състав разгледал НОХД 813/2016г. беше констатирал тези основания, то наказателното производство спрямо подсъдимата Т. следваше да бъде прекратено на основание чл.369 ал.4 предл.3 от НПК, в редакцията преди изменението през 2017г. Поради всички тези съображения моля, да отправите преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз с преюдициален въпрос: Дали чл.52, вр. с чл.47 от Хартата за основаните права на Европейския съюз, чл.4 от посоченото Рамково решение, както и чл.19 т.1 изр.3 от Договор за Европейския съюз, когато се касае за наказателно дело, относно деяние попадащо в приложното поле на ЕС, каквото и е настоящото, доколкото спрямо всички подсъдими са повдигнати обвинения за участие в организирана престъпна група, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, като тази в Глава 26 от НПК в настоящата редакция, с която на практика се отменя правото на обвиняемо лице наказателното производство спрямо него да бъде прекратено при условие, че това право е възникнало по време на закон, действието на който е предвиждал такава възможност, но поради съдебна грешка е установено след отмяната на този закон. Също и въпроса: Какви биха били ефективните правни средства за защита на такова лице по смисъла на чл.47 по Хартата. Не разполагам с относима съдебна практика – европейска на СЕС и на ЕСПЧ, даже и българска такава. Аз считам, че този случай, самия процесуален развой на наказателното производство спрямо подсъдимата Т. е достатъчно уникален, не ми е известно да има подобен случай.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаемо госпожо Председател, уважаеми съдебни заседатели, при все, че не познавам становището, тъй като не бе изпратено до прокуратурата като страна по делото, от изложението, което бе направено в залата бих могъл да посоча, че по същество с него се цели изясняване на въпрос, а именно дали отменена процесуална разпоредба, която би била по-благоприятна за подсъдимия, би могла да се приложи, тъй като същата е действала, докато делото е било висящо пред съответната съдебна инстанция. Моето мнение е, че чл.2 ал.2 от НК, би могъл да се прилага само по отношение на разпоредба, касаеща материалното, но не и процесуалното право. Действително в случая процесуална разпоредба дава едно по-благоприятно положение на подсъдим, която ако бе приложена навременно и правилно би довела до друго развитие на наказателния процес. За съжаление към настоящия момент не мога да дам мнение доколко искането за отправено преюдициално запитване е обосновано, тъй като не разполагам и с посочените разпоредби от правото на Европейския съюз. Въпреки това Ви моля преди да дадете ход на разпоредително заседание да извършите преценка на искането, на основателността на оправеното искане, и едва след това да се пристъпи

към разглеждане на другите въпроси, подлежащи на обсъждане в рамките на разпоредителното заседание.

АДВ.Й.: Уважаема госпожо съдия, уважаеми съдебни заседатели, аз също не бих могла да дам становище по така направеното искане. Да, действително се касае за изменение на една процесуална норма, като по-благоприятната за страните е действала преди редакцията по време на висящ процес. Моля, да ни дадете възможност да се запознаем със самото искане отправено от процесуалния представител на подсъдимата Т. и да дадете ход на разпоредителното заседание едва след произнасянето по това искане.

ПОДС.К.: Присъединявам се към казаното от адвокатата ми.

АДВ.Г.: В искането на господин Т. има много здрава логика и събужда и повдига много въпроси. На мен не ми се е налагало, нито случвало в каквото и да е производство да възниква този въпрос и да се взема решение. Затова и прокурора според мен взе правилно становище, че не може в момента да вземе позиция. Такова и е моето становище. Трябва да има възможност да се запознаем, да обсъдим, да видим какви материали са налице, тълкувателни и т.н., и едва тогава да сме в състояние да вземем отношение по въпроса. Дали обаче така повдигнат и поставен въпроса касае съществени права на подсъдимите, не само на подсъдимата Т. и на останалите, най-вече правото им на защита. Затова считам, че е разумно да се даде възможност да се запознаем с тези въпроси. Още повече съгласно Европейското законодателство и Хартата трябва в разумен срок да се разглеждат такива въпроси, които касаят съществено положението на обвиняемия/подсъдимия.

ПОДС.Ж.: Присъединявам се към това, което изложи защитникът ми.

АДВ.Т.: Уважаема госпожо Председател, уважаеми съдебни заседатели, уважаеми окръжен прокурор, аз също считам, че в искането направено от защитника на подсъдимата Т. има резон и следва внимателно да бъде проучено, за да може да бъде даден отговор, който е в интерес естествено и на нашите подсъдими и в интерес на правосъдието на подзащитните ни, и също така се присъединявам към молбата на прокуратурата и на колегите, да ни бъде даден един разумен срок около десет дни, за да можем да се запознаем с това искане, тъй като и ние не сме запознати по-рано, за да можем да дадем едно мотивирано и обективно становище по отношение на всички въпроси поставени в самото искане.

ПОДС.Р.: Присъединявам се към казаното от адвокатата си.

ЗАЩИТНИК СЪПРУГ Т. Т.: Придържам се към казаното от сина ми Г. Т..

ПОДС.Т.: Съгласна съм с казаното от защитниците ми - сина ми Г. Т. и съпруга ми Т. Т..

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание.

След съвещание съдът намира, че следва да се изготвят копия от депозираното становище от Т. Т. и да се връчи на всички страни по делото, включително и на Г. Т..

Съдът следва да укаже на страните, че следва да представят писмени становища в срок до 10 дни, във връзка с искането за отправяне на преюдициално запитване до СЕС.

Съдът намира, че не следва да бъде даден ход на разпоредителното заседание, делото следва да бъде отложено за друга дата с ново призоваване на страните след произнасяне на съда по направеното искане за отправяне на преюдициално запитване до СЕС.

С оглед на изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

НЕ ДАВА ХОД на разпоредителното заседание.

ДА СЕ ИЗГОТВЯТ копия на становището на Т. Г. Т. и да се връчат на всички страни по делото.

УКАЗВА на страните, че следва да вземат становище в 10-дневен срок във връзка с искането за отправяне на преюдициално запитване до СЕС.

След изтичане на 10-дневния срок за вземане на становище по оправянето преюдициално запитване, делото да се докладва на съдията докладчик.

ОТЛАГА делото за друга дата с ново призоваване на страните след произнасяне на съда по направеното искане за отправяне на преюдициално запитване до СЕС.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието по делото се закри в 10.45 часа.

Председател: _____

Секретар: _____